

Summary

Between funeral rituals and protest mobilizations. Methods of engaging in art and politics during the last civilian-military Argentinian dictatorship

Within my research on activism and theatre experiments in the latest Argentine history, I wonder about ways of engaging in art and politics during the last civil-military dictatorship in 1976–1983. For this purpose, I focused on the aesthetic and political activity of Tit (Taller de Investigaciones Teatrales) and Cucaño: two artistic groups formed during this period in Buenos Aires and Rosario respectively. They undertook activities in the repressive conditions that marked everyday life in the times of state terrorism. However, members of both groups, who conducted bold street actions, organized theatre gatherings and festivals and published the fanzine, which referred to a specific form or rhetorical discourse, not always aimed at direct confrontation with the regime. The article discusses funeral rituals that were present in the artistic activities of both groups. It also allowed for reflection on changes in the relationship between art and politics that arose in the process of democratic change.

transl. Małgorzata Leśniak

Streszczenie

Między rytuałami pogrzebowymi a mobilizacjami protestacyjnymi. Sposoby uprawiania sztuki i polityki w okresie ostatniej cywilno-wojskowej dyktatury argentyńskiej

W ramach badań, które przeprowadziłem na temat aktywizmu i eksperymentów teatralnych w najnowszej historii Argentyny, zastanawiam się nad sposobami uprawiania sztuki i polityki podczas ostatniej dyktatury cywilno-wojskowej w latach 1976–1983. W tym celu skupiłem się na estetyczno-politycznej działalności Tit (Taller de Investigaciones Teatrales) i Cucaño – dwóch grup artystycznych powstałych w tym okresie odpowiednio w Buenos Aires i Rosario. Ich działalność była prowadzona w represyjnych warunkach, które nazaczyły codzienne życie w czasach terroryzmu państwowego. Jednak członkowie obu grup przeprowadzali odważne akcje uliczne, organizowali zgromadzenia teatralne i festiwale, a także publikowali nieformalne pisma, odwołując się w nich do specyficznej formy lub dyskursu retorycznego, nie zawsze mieli na celu bezpośrednią konfrontację z reżimem. W artykule zostały omówione rytuały pogrzebowe, które były obecne w działalności artystycznej obu grup. Pozwoliło to także na podjęcie refleksji dotyczącej zmian relacji między sztuką a polityką, które powstały w procesie demokratycznych przemian.

tłum. Ewa Kubiak